



Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 13606/2025
30.04.2026. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Драгане Маринковић, председника већа, Зорице Булајић и Ирене Вуковић, чланова већа, у парници тужилаца мал. АА из ... и мал. ББ из ..., чија је законска заступница мајка ВВ из ..., а које заступа пуномоћник Милан Марковић, адвокат из ..., против туженог ГГ из ..., чији је пуномоћник Драган Коњевић, адвокат из ..., ради измене одлуке о висини доприноса за издржавање, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж2 249/25 од 10.06.2025. године, у седници већа одржаној 30.04.2026. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж2 249/25 од 10.06.2025. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сомбору П2 473/24 од 01.04.2025. године, ставовима првим, другим и трећим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев, па је измењена пресуда Основног суда у Сомбору П2 109/21 од 18.01.2022. године у делу којим је одлучено о доприносу за издржавање тужилаца и обавезан тужени да на име свог доприноса за издржавање тужиље мал. АА плаћа месечни износ од 15.000,00 динара и за мал. ББ износ од 18.000,00 динара, почев од дана подношења тужбе па убудуће, док за то постоје законски услови и то до сваког 10. у месецу за текући месец, док је остале рате дужан платити одједном на текући рачун законске заступнице деце који се води код банке или путем платне институције „...“. Ставом четвртим изреке, одбијен је тужбени захтев од досуђених износа на име доприноса за издржавање до тужбом траженог износа од по 25.000,00 динара за свако дете. Ставом четвртим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж2 249/25 од 10.06.2025. године, у делу који се ревизијом побија, потврђена је првостепена пресуда у ставу првом, другом и трећем изреке, а преиначено је решење о трошковима парничног поступка садржано у првостепеној пресуди тако што је обавезан тужени да тужиоцима на име трошкова парничног поступка исплати 123.925,00 динара са законском затезном каматом од

извршности одлуке до исплате. Одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешене примене материјалног права.

Испитујући правилност побијане одлуке у смислу члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11...10/23- други закон, у даљем тексту: ЗПП), Врховни суд је нашао да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју Врховни суд пази по службеној дужности.

Правноснажном пресудом Основног суда у Сомбору П2 109/21 од 18.01.2022. године, разведен је брак између законске заступнице тужилаца, ВВ (рођ. 19... године) и туженог (рођ. 19... године), заједничка мал.деца поверана су мајци на самостално вршење родитељског права и тужени обавезан да на име издржавања мал. деце месечно плаћа 10.000,00 динара за мал. АА, а 15.000,00 динара за мал. ББ. Мал. АА је рођена ..2017. године, похађа ... разред основне школе, док је у време доношења претходне одлуке била девојчица предшколског узраста. Редовно тренира, а због повећане телесне тежине има посебне навике у исхрани и као ученица почетног разреда основне школе појачану потребу за дружењем са вршњацима. Мал. ББ је рођен ..2010. године и ученик је ... разреда основне школе, док је у време доношења претходне одлуке био у млађем школском узрасту и осим школских обавеза у завршном разреду, интензивно тренира фудбал, а са вршњацима често одлази у град. У време доношења претходне одлуке, месечне потребе деце с обзиром на њихов узраст, могле су се задовољити износом од 15.000,00 динара за мал. ББ и 10.000,00 динара за мал. АА, а сада су с обзиром на узраст њихове потребе веће, јер су осим основних животних потреба, повећане њихове потребе за образовањем, обављањем спортских ваннаставних и социјалних активности (сума за задовољење потреба деце новчано изражена у образложењу нижестепених пресуда).

Утврђени су основни приходи мајке деце за месеце април, септембар, октобар и новембар 2024. године, као и додатни приходи које остварује обављајући послове „...“, те њени издаци, имајући у виду да са децом живи у изнајмљеном стану за који плаћа закупнину, да као ... у ... обавља рад у две смене и да зато ангажује друго лице да чува мал. АА док је она на послу и користи и одржава аутомобил стечен у браку са туженим (приходи и издаци наведени у образложењу побијаних одлука). Тужени је по занимању ... и живи и ради у Републици ..., где као ... у једном ... у ... остварује месечну зараду 50.000,00 динара, односно 177,422 ..., док просечна месечна зарада за занимање ... у тој држави износи 400. 000,00 до 500.000,00 ... (више од 1.000,00 евра), а у нашој земљи у Београду у распону од 104.000,00 динара до 120.000,00 динара. Утврђени су његови издаци за трошкове становања у изнајмљеној соби у иностранству, висина рате кредита за рефинансирање који је преузео од бивше супруге, мајке деце и да је измирио њена дуговања за комуналне услуге потрошње воде (издаци новчано одређени у образложењу нижестепених пресуда). Родитељи деце немају покретне или непокретне имовине у својини, а ни законску обавезу издржавања других лица осим тужилаца. Према решењу Министарства за рад, запошљавање, борачка и социјална питања минимална сума издржавања као месечна накнада за лица на породичном смештају – хранитељству за једно дете износила је 50.923,00 динара.

На утврђено чињенично стање, нижестепени судови су правилно применили материјално право када су усвојили тужбени захтев за измену и повећање раније досуђеног износа издржавања.

Према члану 73. Породичног закона родитељи имају право и дужност да издржавају дете под условима одређеним овим законом, а по члану 154. став 1. тог закона малолетно дете има право на издржавање од родитеља.

Одредбом члана 164. Породичног закона прописано је да се висина издржавања може смањити или повећати ако се промене околности на основу којих је донета претходна одлука.

Критеријуми за одређивање издржавања прописани су чланом 160. Породичног закона, према коме се издржавање одређује према потребама повериоца и могућностима дужника издржавања, при чему се води рачуна о минималној суми издржавања (ст. 1. и 4.). Потребе повериоца издржавања зависе од његових година, здравља, образовања, имовине, прихода, те других околности од значаја за одређивање издржавања (став 2.), а могућности дужника издржавања зависе од његових прихода, могућности за запослење и стицања зараде, његове имовине, његових личних потреба, обавеза да издржава друга лица, те других околности од значаја за одређивање издржавања (став 3.).

По оцени Врховног суда, правилно су нижестепени судови закључили да су се околности на основу којих је донета ранија одлука о издржавању деце измениле у мери која оправдава измену раније одлуке о доприносу туженог у издржавању тужилаца, прописана одредбом члана 164. Породичног закона. Протеком времена повећавају се потребе детета, али се мењају и друге околности на страни деце (њихов образовни статус и социјалне потребе), од којих је зависила претходна одлука, па се висина издржавања може и смањити и повећати. У конкретном случају испуњени су услови за повећање висине доприноса за издржавање деце досуђеног ранијом пресудом, јер су се измениле околности на страни тужилаца превасходно у погледу образовања, па су осим основних животних потреба и њихове потребе за обављањем школских обавеза и ваннаставних спортских активности сада много веће. Тужиоци су у време доношења побијане пресуде три године старији, мал. АА је ученица почетног разреда основне школе, када су њене потребе за образовањем и дружењем са вршњацима израженије, а бави се и спортским активностима, док мал. ББ интензивно тренира фудбал и у развојној је фази преласка у средњу школу тако да ће се његове потребе повећавати и у будуће. Истовремено, цењене су могућности туженог дужника издржавања према његовим редовним приходима и стварним могућностима да стиче зараду, с обзиром на занимање и да нема обавезу издржавања других лица. Ревизијски суд налази да тужени треба и може да, на име издржавање своје малолетне деце, плаћа месечни износ од 15.000,00 динара за мал. АА и 18.000,00 динара за мал. ББ и да су те износе нижестепени судови правилно одредили, у складу са чл. 160. Породичног закона, руководећи се најбољим интересом деце сагласно члановима 6. и 266. тог закона. Досуђеним износом, уз допринос мајке која свакодневно брине и стара се о деци, потребе деце ће бити задовољене на одговарајући начин, без угрожавања егзистенције туженог као дужника издржавања. Стога су неосновани ревизијски наводи да суд није водио рачуна о могућностима туженог и да досуђени износ за њега представља велико оптерећење, јер толико не зарађује. Тужени је на основу свих околности у могућности

да заради и више додатним радом, а за издржавање малолетне деце је неопходан досуђени износ, имајући у виду и минималну суму издржавања коју као накнаду за храњенике односно за лица на породичном смештају периодично утврђује надлежно министарство.

Нису од значаја ревизијски наводи да је мајка деце по разводу задржала у браку стечене вредне покретне ствари, јер није реч о околности која би била од утицаја на висину издржавања, нити може уважити обавезу издржавања, а која се по правилу испуњава у новцу и у одређеним временским интервалима.

Ревизијски наводи којима се оспорава правилност утврђеног чињеничног стања нису били предмет разматрања, јер се у смислу члана 407. став 2. ЗПП, ревизија не може изјавити због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања.

Одлука о трошковима поступка донета је на основу члана 153. став 2. и члана 154. и у вези са чланом 207. Породичног закона.

Из наведених разлога, на основу члана 414. став 1. ЗПП, одлучено је као у изреци пресуде.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић